

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lutego 2015 r.

Sąd Rejonowy w Pruszkowie III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Grażyna Paczesna

Protokolant: Justyna Maciejak

Po rozpoznaniu w dniu 24 lutego 2015 r. w Pruszkowie

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletnich: W. K. i Ł. K., reprezentowanych przez przedstawiciela ustawowego – matkę M. K. (1)

przeciwko M. K. (2)

o podwyższenie alimentów

I. Podwyższa – poczynając od dnia 21 listopada 2014 r. – wysokość alimentów zasądzonych wyrokiem Sadu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 18 grudnia 2012 r. sygnatura akt: III RC 673/12 - od pozwanego M. K. (2) na rzecz małoletniej córki W. K. urodzonej dnia (...) z kwoty 500 (pięćset) złotych do kwoty 600 (sześćset) złotych miesięcznie oraz na rzecz małoletniego syna Ł. K. urodzonej dnia (...) z kwoty 400 (czteryście) do kwoty 500 (pięćset) złotych miesięcznie, łącznie z kwoty 900 (dziewięćset) złotych do kwoty 1.100 (tysiąc sto) złotych miesięcznie, płatne do rąk matki małoletnich powodów – M. K. (1) do dnia 10-go każdego miesiąca z góry wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z rat,

II. W pozostałej części powództwo oddala,

III. Koszty postępowania pomiędzy stronami wzajemnie znosi,

IV. Odstępuje od obciążania pozwanego kosztami sądowymi, przejmując je na rachunek Skarbu Państwa,

V. Wyrokowi w punkcie I-szym nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

W dniu 21 listopada 2014 r. przedstawicielka ustawowa małoletnich powodów: W. K. i Ł. K. wniosła do Sądu Rejonowego w Pruszkowie powództwo o zasądzenie od pozwanego M. K. (2) na rzecz córki W. K. do kwoty 700 zł i na rzecz syna Ł. do kwoty 700 zł łącznie miesięcznie 1.400 zł płatnych do dnia 10 każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami za każdy dzień zwłoki od dnia wniesienia pozwu oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów procesu według norm przepisanych (k. 3 - 6 pozwu).

W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż kwota obecnie zasądzonych na dzieci alimentów od pozwanego łącznie w kwocie 900 zł jest niewystarczająca w stosunku do potrzeb dzieci także przy założeniu, że oboje z rodziców zobowiązani są do ponoszenia kosztów utrzymania dzieci po połowie. Przedstawicielka ustawowa powodów podała, że ten stan

rzeczy powoduje, że dzieci okresowo korzystają też z pomocy ośrodka Pomocy Społecznej, a matka dzieci korzysta z pomocy zakładowej organizacji związkowej w postaci zapomogi. Ponadto istniejący stan zdrowia dzieci powoduje, że znaczące kwoty wydatkowane są na ich leki, leczenie, wyjazdy na rehabilitację i środki rehabilitacyjne, z których muszą korzystać. Podniosła również, że w związku z zdiagnozowanymi chorobami dzieci potrzebują nie tylko pożywienia w zakresie podstawowym, ale przede wszystkim zawierającego duże ilości witamin i minerałów, które są pomocne w procesie ich rehabilitacji. W październiku syn Ł. przebywał w szpitalu na oddziale (...). Przy wypisie dostał wyraźne zalecenia co do odżywiania, dieta (...). Jest to dieta bogata w warzywa i owoce oraz węglowodany, pełnoziarniste, ponadto musi brać leki zlecone przez lekarza. Przedstawicielka ustawowa powodów podała, iż pozwany ogranicza się do regulowania alimentów i nie uczestniczy w żadnych czynnościach związanych z wychowaniem i pomocą dla dzieci, które pozostają pod opieką matki, z którą zamieszkują. Wskazała, że pozwany z zawodu jest (...) i (...) co umożliwia mu też podejmowanie innych dodatkowych form zatrudnienia. Dla znanych tylko pozwanemu powodów, pozwany jest obecnie bezrobotny. Być może dla potrzeb właśnie minimalizowania swoich wydatków na rzecz dzieci.

W piśmie z dnia 22.01.2015 r. przedstawicielka ustawowa powodów wskazała koszty utrzymania powodów na łączną kwotę 2.800 zł, w tym: koszty żywienia około 1000 zł, opłaty mieszkaniowe około 800 zł, kosmetyki i środki higieny osobistej około 200 zł, leki i rehabilitacja, sprzęt rehabilitacyjny, materiały opatrunkowe około 150 zł, szkoła, wycieczki szkolne oraz składki klasowe – około 150 zł, obiady w szkole dla Ł. – około 80 zł, bilet miesięczny powódki – 105 zł, bielizna i odzież – 200 zł, kino, słodczyce, inne – około 115 zł (k. 127 akt).

W odpowiedzi na pozew wniesionej w dniu 19 stycznia 2015 r. pozwany M. K. (2) wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów sądowych od strony powodowej wg norm przepisanych (k. 118-125 akt)

W uzasadnieniu pozwany wskazał, iż jego stan rodzinny i majątkowy nie pozwala mu na jakiegokolwiek inne wydatki, co skutkowałoby narażeniem go na uszczerbek konieczny dla utrzymania. Pozwany wskazał, że twierdzenia przedstawicielki ustawowej powodów, przedstawione w pozwie są bezpodstawne, w tym zarzut o unikaniu pracy przez pozwanego, bowiem obecna sytuacja ekonomiczna i na rynku pracy w Polsce przedstawia się w ten sposób, że pracodawcy nie chcą zatrudniać nowych pracowników. Twierdzi, iż umowy na czas nieokreślony, a przy tym na godziwych warunkach finansowych, które pozwany określa na minimum 1.500 zł miesięcznie netto, praktycznie nie są zawierane, a pracodawcy oferują co najwyżej umowy na czas określony lub umowy – zlecenia na warunkach finansowych znacznie gorszych, niż 1500 zł netto miesięcznie. Pozwany zaprzecza też zarzutom matki powodów, że unika pracy, bowiem jego zdaniem jest on gotów podjąć każdą legalną pracę na umowę na czas nieokreślony lub nawet na czas określony, czy nawet na umowę – zlecenie, ale na uczciwych warunkach, a nie „pracę na czarno”. Pozwany podał, że w roku 2014 udało się mu uzyskać pracę na dość korzystnych warunkach w (...) Sp. z o.o., gdzie pozwany uzyskał ok. 2.400 zł netto/miesięcznie, ale pozwany był zatrudniony tylko od 5 maja do 27 września, dlatego uzyskane dochody nie zapewniły pokrycia wydatków alimentacyjnych na rzecz małoletnich dzieci: W. i Ł. w skali roku. Poinformował również, że ze względu na fakt, iż pracodawca ma obowiązek przesłania stosownego zaświadczenia o wynagrodzeniach pracownika za rok ubiegły do końca lutego 2015, pozwany nie może przedstawić w chwili obecnej dowodu o dokładnym wynagrodzeniu za rok 2014. Dodał, że w chwili obecnej pozwany jest zatrudniony krótkotrwale, lecz nie posiada dokumentów, potwierdzających ten fakt, w związku z czym dostarczy sądowi dokumenty o wynagrodzeniu w 2014 oraz obecne niezwłocznie po otrzymaniu od pracodawców tych dokumentów. Pozwany wskazał również, że jego sytuacja materialna jest zła, bowiem tylko dzięki pomocy matki – E. K. nie jest głodny. Po zapłaceniu alimentów, dochody pozwanego nie pozwalają na samodzielne finansowanie jakichkolwiek potrzeb pozwanego, a alimenty są regulowane tylko dlatego, że matka pomaga pozwanemu, przez co sama cierpi na niedostatek. Pozwany poinformował, że w chwili obecnej alimenty w wysokości 900 zł miesięcznie są płacone przez pozwanego z wielkim trudem i jest to możliwe tylko dlatego, że matka pozwanego wspiera go finansowo, co odbywa się kosztem dużych wyrzeczeń dla pozwanego i jego matki. Pozwany zarzucił matce dzieci, iż jest osobą nieodpowiedzialną, rażąco zaniedbującą dzieci i posiada długi, w tym co najmniej ujawnione w oświadczeniu o wynagrodzeniu z tytułu zajęć komorniczych w bieżącej sprawie, które są skutkiem zaciągnięcia kredytu lub kredytów na własne potrzeby, zgodnie z jej upodobaniami do życia ponad stan, przy rażąco niegospodarnym trybie życia, kosztem innych osób, w tym dzieci. Wobec tak rażącej niegospodarności i nieodpowiedzialności reprezentantki,

alimenty mogą być nadal przeznaczane na potrzeby reprezentantki, w tym finansowanie spłaty jej długów i zajęć komorniczych, tak jak to miało miejsce dotychczas. W interesie dzieci leży to, by alimenty otrzymywane od ojca oraz środki reprezentantki były przeznaczane wyłącznie na potrzeby dzieci, a nie na luksusowe i wygórowane potrzeby M. K. (1) oraz spłaty niczym nieuzasadnionych zadłużeń, w tym kredytowych. Zdaniem pozwanego M. K. (1) nie jest zdolna do zapewnienia należytej opieki nad dziećmi i w interesie dzieci leży co najmniej ustanowienie przez sąd kuratora sądowego, by zapobiec uszczuplaniu przez reprezentantkę wydatków na utrzymanie dzieci w wyniku finansowania otrzymywanymi alimentami wydatków na jej własne wygórowane i bezzasadne potrzeby oraz zajęcia komornicze. Zdaniem pozwanego reprezentantka małoletnich W. oraz Ł. ukrywa swoją rzeczywistą sytuację materialną i finansową, która nie jest znana sądowi oraz pozwanemu. Istnieje obawa, iż jej sytuacja finansowa jest na tyle poważna, że nie jest ona w stanie sprawować opieki nad dziećmi oraz współfinansować kosztów utrzymania dzieci. Z powyższego powodu po należytym zbadaniu przez sąd stanu faktycznego sytuacji finansowej reprezentantki sąd winien zdaniem pozwanego w interesie małoletnich Ł. oraz W. ustanowić kuratora stosownie do rzeczywistego stanu faktycznego, ustalonego w trakcie postępowania przez sąd. W związku z faktem, iż w rejestrach BIK zawarte są informacje o zaciągniętych kredytach, zarówno w bankach, jak i instytucjach para-bankowych, w interesie małoletnich dzieci konieczne jest zbadanie powyższego dowodu przez sąd oraz podjęcie stosowanych postanowień przez sąd po ustaleniu stanu faktycznego, opartego min. na dowodach z BIK, dotyczących zadłużenia M. K. (1).

Na rozprawie w dniu 24 lutego 2015 r., przed zamknięciem rozprawy przedstawicielka ustawowa powodów popierała powództwo, a pozwany wniósł o oddalenie powództwa (k. 179).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletnia W. K. urodzona (...) i małoletni Ł. K. urodzony (...) pochodzą ze związku małżeńskiego E. K. i M. K. (2) rozwiązanego przez rozwód.

W wyroku rozwodowym z dnia (...) r. w sprawie IV C 239/08 Sąd Okręgowy w Warszawie powierzył wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnimi dziećmi W. K. i Ł. K. obojgu rodzicom z ustaleniem, że miejscem zamieszkania dzieci będzie każdorazowo miejsce zamieszkania matki M. K. (1). Kosztami utrzymania małoletnich dzieci W. K. i Ł. K. obciążył oboje rodziców ustalając udział ojca M. K. (2) na kwotę 400 zł miesięcznie na rzecz córki W. K. kwotę 300 zł miesięcznie na rzecz syna Ł. K., łącznie 700 złotych miesięcznie, podwyższając tym samym alimenty zasądzone wyrokiem Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 8 maja 2007 r. w sprawie o sygn. III RC 112/07.

Wyrokiem z dnia 18 grudnia 2012 r. w sprawie III RC 673/12 Sąd Rejonowy w Pruszkowie podwyższył z dniem 19 listopada 2012 r. wysokość alimentów na rzecz W. K. do kwoty 500 zł, na rzecz Ł. K. do kwoty 400 zł miesięcznie, łącznie 900 zł miesięcznie, płatne do rąk matki powodów – M. K. (1) do dnia 10-go każdego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat. Wyrok uprawomocnił się z dniem 9 stycznia 2013 r.

Małoletnia W. K. w dacie orzekania w poprzedniej sprawie ustalającej wysokość alimentów miała 15 lat i zamieszkiwała z matka. Uczęszczała do III klasy Gimnazjum w O..

Aktualnie W. K. ma 18 lat. Uczęszcza do klasy 2 Liceum Ogólnokształcącego im. (...) w W. przy ulicy (...).

Małoletni Ł. K. w dacie orzekania w poprzedniej sprawie ustalającej wysokość alimentów miał 7 lat i zamieszkiwał z matka.

Aktualnie małoletni ma 9 lat. Uczęszcza do klasy III w Szkole Podstawowej w O.. Od dnia (...) r. posiada orzeczoną niepełnosprawność. Często przebywa na leczeniu szpitalnym.

M. K. (1) w dacie orzekania w poprzedniej sprawie ustalającej wysokość alimentów miała 37 lat. Była zatrudniona w spółce z o.o. (...) w B. na czas nieokreślony na stanowisku (...) za wynagrodzeniem 2.588,40 brutto, 1116,86 zł netto. Otrzymała w miesiącach wrzesień i październik zasiłek rodzinny na W. w wysokości 64 zł miesięcznie(jednorazowo

w miesiącu wrześniu 2009 r. kwota 100 zł) oraz na Ł. w wysokości 48 zł miesięcznie w w/w okresie oraz zasiłek pielęgnacyjny na okres 01.12.2009 – 30.04.2021 kwotę 153 zł miesięcznie.

M. K. (1) aktualnie ma 39 lat. Pracuje w tej samej firmie na tym samym stanowisku za wynagrodzeniem brutto 2.176,11 zł, netto 1215,64 zł. Otrzymuje dodatek pielęgnacyjny na syna Ł. w kwocie 153 zł miesięcznie. Mieszka z dziećmi w O. nadal w mieszkaniu babci. Czynnosc wzrósł o kilkanaście złotych. Posiada zadłużenie z tytułu kredytu około 30000 zł. Korzysta z różnych form pomocy ze Związku Zawodowego (...) w (...) sp. z o.o..

M. K. (2) w dacie orzekania w poprzedniej sprawie ustalającej wysokość alimentów miał 37 lat. Do 11.07.2012 r. zamieszkiwał wspólnie z rodziną. W dniu 12.07.2012 r. wyprowadził się do własnościowego mieszkania swojej matki, którego w 1/3 – jak podał – jest współwłaścicielem. Był zarejestrowany jako bezrobotny bez prawa do zasiłku. Był zadłużony na kwotę 124.000 zł. Alimenty płaciła jego partnerka, a pozwany miał nadzieje – jak będzie ciepło – wrócić do pracy jako (...).

M. K. (2) aktualnie ma 39 lat. Jest z zawodu (...). Mieszka w tym samym mieszkaniu. Pracował na podstawie umowy zlecenia do końca stycznia 2015 r. Wynagrodzenie wyniosło 830 zł. Był karany za (...). W maju 2014 r. miał zatrzymane (...). Obecnie jest bezrobotny. Czynnosc za mieszkanie w kwocie 580 zł płaci matka. W tym mieszkaniu „pomieszkuje” partnerka, która dokłada się do jedzenia. Pozwany leczy się (...). Ma zdiagnozowana (...) i (...). Posiada zadłużenie z tytułu kredytu około 100000 zł.

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny w oparciu o następujące dowody: kopii wyroku Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 18 grudnia 2012r. sygn. akt III RC 673/12 (k. 7), kopii postanowienia Sadu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 18 marca 2013 r. (k. 8), kopii zaświadczeń wydanych przez Dyrekcje Szkół, do których uczęszczają dzieci wraz z informacją o poniesionych kosztach związanych z podjęciem nauki w roku szkolnym 2014/2015 tj. zaświadczenia ze Szkoły Podstawowej dotyczące Ł. K. (k.9), zaświadczenia z Liceum Ogólnokształcącego dotyczące W. K. (k. 10), kopii orzeczenia o niepełnosprawności Ł. K. (k. 11), kopie dokumentów potwierdzających odbyte pobyty leczniczo – rehabilitacyjne Ł. K. w okresie od 2013 do 2014 (k. 12 -24), kopia karty wypisu ze szpitala (...) (k. 24), kopia opinii psychologiczno – pedagogicznej dotyczącej Ł. K. (k. 25), kopia decyzji Ośrodka Pomocy Społecznej o przyznaniu zasiłku pielęgnacyjnego dla syna Ł. K. (k. 109), kopia zaświadczenia o otrzymywanej pomocy ze Związków Zawodowych (k. 110), kopii zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach M. K. (1) (k. 111).

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na wskazanych wyżej dowodach uznając je za spójny i nie budzący wątpliwości materiał dowodowy. Wiarygodność przywołanych dokumentów nie była kwestionowana przez strony, ponadto przedmiotowe dokumenty nie wzbudzały również wątpliwości Sądu co do rzetelności i wiarygodności zawartych w nich treści, mimo iż niektóre z dokumentów zostały złożone w kserokopiach.

Przesłuchania zarówno przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda, jak i pozwanego były w przeważającej części wiarygodne. Sąd nie dał wiary zeznaniom pozwanego w części określającej niemożność podjęcia przez niego zatrudnienia, albowiem są niespójne i sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego.

Określając koszty utrzymania dziecka Sąd miał na względzie zasady doświadczenia życiowego, które pozwalają na określenie kosztów codziennego życia i zaspokajania takich potrzeb jak wyżywienie, ubranie, środki czystości i kosmetyki, koszty wycieczek oraz rozrywki.

Sąd zgodnie z powyższym przedstawione przez M. K. (1) zestawienie kosztów utrzymania małoletnich powodów uznał za wiarygodne co do wysokości wskazanych w nim kwot.

Sąd oddalił wnioski dowodowe pozwanego – poza dowodem z przesłuchania świadka J. D. – jako że spowodowałyby przewlekłość postępowania, a nie były – w ocenie Sadu – istotne dla istoty sprawy.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków: J. Z. i K. P., że potrzeby dzieci zaspokajane są przez ich matkę na bieżąco, w miarę jej możliwości. Dał też wiarę co do faktu, że matka dzieci pożycza drobne kwoty „do pierwszego” (k.176 akt).

Sąd odmówił wiary zeznaniom świadka J. D. co do niemożności znalezienia pracy przez pozwanego, bowiem posiada on wyuczony zawód, zamieszkuje w dużej aglomeracji miejskiej i – przy dołożeniu należytej staranności – może znaleźć zatrudnienie (k. 177 akt).

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 133 kro na obydwójgu rodzicach ciąży obowiązek łożenia na utrzymanie dzieci, które nie są jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie. Zakres tego obowiązku, stosownie do przepisu 135 kro, wyznaczają z jednej strony usprawiedliwione potrzeby osoby uprawnionej, z drugiej zaś zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego. Przez usprawiedliwione potrzeby należy rozumieć nie tylko elementarne potrzeby polegające na zapewnieniu minimum egzystencji, ale także takie, które stworzą uprawnionemu normalne warunki bytowania odpowiadające jego wiekowi, stanowi zdrowia i wykształceniu.

Wskazać należy, iż obowiązek alimentacyjny jest jednym z podstawowych obowiązków ciążących na rodzicach względem ich małoletnich dzieci niezależnie od tego, czy pozostają w związku małżeńskim. Towarzyszą temu nieodłącznie zmiany okoliczności, które kształtują zakres świadczeń alimentacyjnych. Z tego też powodu ustawodawca przewidział w art. 138 kro możliwość korygowania wysokości tychże świadczeń alimentacyjnych w przypadku zmiany stosunków. Zmiana stosunków może zatem prowadzić do podwyższenia alimentów wówczas, gdy po uprawomocnieniu się orzeczenia ustalającego wysokość alimentów zwiększeniu ulegną potrzeby uprawnionego albo zwiększą się możliwości zarobkowe lub majątkowe zobowiązanego.

Przechodząc do oceny zgłoszonego w rozpoznawanej sprawie żądania w pierwszej kolejności należy wskazać, iż wysokość alimentów od M. K. (2) na rzecz małoletnich: W. K. i Ł. K. – w dotychczasowej wysokości – została zasądzona wyrokiem Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 18 grudnia 2012 r. w sprawie III RC 673/12, którym Sąd Rejonowy w Pruszkowie podwyższył z dniem 19 listopada 2012 r. wysokość alimentów na rzecz W. K. do kwoty 500 zł, na rzecz Ł. K. do kwoty 400 zł miesięcznie, łącznie 900 zł miesięcznie, płatne do rąk matki powodów – M. K. (1) do dnia 10-go każdego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat. Wyrok uprawomocnił się z dniem 9 stycznia 2013 r.

W sprawie należało zatem ustalić, czy od daty pomiędzy uprawomocnieniem się ostatniego orzeczenia ustalającego obowiązek alimentacyjny, a złożeniem powództwa w niniejszej sprawie nastąpiła taka zmiana stosunków, która uzasadniałaby podwyższenie alimentów na rzecz małoletnich dzieci pozwanego.

Wobec powyższego zaznaczyć należy, iż pomiędzy uprawomocnieniem się orzeczenia ustalającego obowiązek alimentacyjny, a złożeniem powództwa w niniejszej sprawie upłynęły prawie dwa lata. Nie budzi żadnych wątpliwości Sądu teza, że potrzeby dziecka, których zaspokojenie jest obowiązkiem rodziców wraz z wiekiem zwiększają się, gdyż obejmują one już nie tylko potrzeby bytowe związane z wyżywieniem, zakupem odzieży i zapewnieniem odpowiednich warunków mieszkaniowych, ale także potrzeby kulturalne i wychowawcze, mające zapewnić prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy dziecka.

W ocenie Sądu od stycznia 2013 r. nie tylko nastąpił ogólny wzrost kosztów utrzymania W. K. i Ł. K., ale także zwiększyły się koszty utrzymania wynikające z tego, że im dziecko jest starsze tym większe jego potrzeby, których zaspokojenie staje się powinnością rodziców. Zwiększyły się (aczkolwiek w niewielkim stopniu) wydatki mieszkaniowe oraz wydatki szkolne. W. K. obecnie uczęszcza już do Liceum, a Ł. K. uczęszcza do III klasy Szkoły Podstawowej. Dzieci uczestniczą w wycieczkach szkolnych oraz innych wyjazdach, które służą ich prawidłowemu rozwojowi. Koszty utrzymania W. wzrosły również o konieczność zakupu biletu miesięcznego w kwocie 105 zł. W ocenie Sądu koszty wyjazdów zwiększyły istotnie koszty utrzymania małoletnich: W. K. i Ł. K..

W ocenie Sadu koszty utrzymania W. K. – kierując się zasadami doświadczenia życiowego i biorąc pod uwagę jedynie usprawiedliwione potrzeby - to kwota około 1200 zł miesięcznie, w tym: wyżywienie: 500 zł, opłaty mieszkaniowe

około 200 zł, kosmetyki i środki higieny osobistej około 100 zł, leki 50 zł, bilet – 105 zł, wycieczki szkolne oraz składki klasowe – około 100 zł, bielizna i odzież – 100 zł, kino, słodycze, inne – około 100 zł.

Koszty utrzymania Ł. K. – kierując się zasadami doświadczenia życiowego i biorąc pod uwagę jedynie usprawiedliwione potrzeby – to kwota około 1000 zł, w tym: wyżywienie: 400 zł (wraz z obiadami w szkole), opłaty mieszkaniowe około 200 zł, kosmetyki i środki higieny osobistej około 100 zł, leki i rehabilitacja, sprzęt rehabilitacyjny 150 zł, materiały opatrunkowe około 100 zł, szkoła, wycieczki szkolne oraz składki klasowe – około 50 zł, bielizna i odzież – 100 zł, kino, słodycze, inne – około 60 zł.

Trzeba także pamiętać, iż wysokość świadczeń alimentacyjnych od osoby zobowiązanej do alimentacji zależy nie tylko od usprawiedliwionych potrzeb osoby uprawnionej, ale także od możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. Przez ustawowe określenie „możliwości zarobkowe i majątkowe” rozumie się nie tylko zarobki i dochody rzeczywiście uzyskiwane ze swojego majątku, lecz te zarobki i dochody, które osoba zobowiązana do alimentacji może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych.

Przechodząc do oceny możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego należy stwierdzić, że w okresie będącym przedmiotem zainteresowania nie zaszły istotne zmiany po stronie M. K. (2).

W sprawie ustalono, iż bezrobotny od lutego 2015 r., a więc stosunkowo niedawno. Na rozstrzygnięcie niniejszej sprawy nie miało większego znaczenia powoływanie się przez pozwanego na fakt pozostawania obecnie bez pracy. W ocenie Sądu pozwany posiada takie umiejętności i doświadczenia, które pozwalają mu na wywiązywanie się z obowiązku alimentacyjnego w podwyższonej wysokości, o ile dołoży należytej staranności i w pełni wykorzysta posiadane możliwości. M. K. (3) jest młodym i zdolnym do pracy mężczyzną, posiada doświadczenie zawodowe i umiejętności, które w ocenie Sądu pozwolą mu - o ile wykaże się należyta starannością wymaganą od osoby zobowiązanej do alimentacji - nałożenie alimentów w powyższej kwocie, uznając jednocześnie, iż obecnie zasądzone kwoty stanowią górna granice możliwości płatniczych pozwanego.

Dochody matki powodów pozostają na zbliżonym do poprzedniego stanu poziomie wynagrodzenia.

Zdziwienie Sądu wywołują zarzuty strony pozwanej dotyczącej rzekomej niegospodarności matki powodów, a usprawiedliwianie bezczynności pozwanego. Pozwany, obciążony obowiązkiem alimentacji wobec dwojga dzieci – w trudnych bez wątpienia możliwościach zdobycia zatrudnienia – pozwolił sobie w 2014 r. na utratę(...) oraz status osoby karanej, co utrudnić mu może poszukiwanie pracy, zwłaszcza przy ambicjach pozwanego znalezienia zatrudnienia odpowiednio opłacanego. Niefrasobliwość pozwanego nie powodować brak zaspokojenia podstawowych potrzeb dzieci.

W tym miejscu należy przypomnieć, iż wykonywanie obowiązku alimentacyjnego względem małoletniego dziecka może polegać w całości lub części na osobistych staraniach o wychowanie lub utrzymanie dziecka, w takim wypadku świadczenia alimentacyjne drugiego z rodziców, który nie sprawuje bezpośredniej pieczy nad dzieckiem, winno w większej części obciążać tego rodzica (art. 135 § 2 kro).

Biorąc pod uwagę powyższe Sąd na podstawie art. 138 kro i 135 § 2 kro uznał powództwo częściowo za zasadne, co do podwyższenia alimentów do kwoty 600 zł na rzecz W. K. i do kwoty 500 zł na rzecz Ł. K. od dnia wniesienia powództwa, tj. od dnia 21.11.2014 r., oddalając je w pozostałym zakresie.

Rygor natychmiastowej wykonalności nadano z urzędu na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c.

O kosztach procesu orzeczono z mocy art. 100 k.p.c.